

РЕШЕНИЕ

№ 12011

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав,** в публично заседание на 05.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8060** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 203 от АПК във вр. с чл. 1, ал.1 и ал. 2 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на И. К. З., с която е предявен иск срещу Министерство на вътрешните работи за заплащане на обезщетение в размер на 100 000 лева за претърпени неимуществени вреди от нищожната Заповед № 8121К – 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи, с която прекратено служебното й правоотношение от длъжността инспектор – специалист V степен в дирекция „Комуникационни и информационни системи“ – МВР. Вредите се претендират от 18. 11. 2016 г. до момента на обявяване нищожността на заповедта за уволнение /уточнение в осз на 13. 11. 2024 г./.

С Решение № 9233/25. 07. 2024 г. по адм. дело № 1790/2024 г. на ВАС на РБ е отменено влязло в сила определение № 5896/10. 07. 2023 г. на АССГ по адм. дело № ф11537/2021 г., оставено в сила с определение № 10269/27. 10.2023 г. на ВАС на РБ, трето отделение, постановено по адм. дело №8809/2023 г. в частта, в която е оставен без разглеждане искът на И. К. З. срещу Министерство на вътрешните работи за присъждане на обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт - Заповед № 8121К – 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи и е прекратено производството по делото в тази част. С решението делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд с указания за оставяне на исковата молба без движение за уточняване от страна на ищцата на основанието и допустимостта на исковата претенция срещу Министерство на вътрешните работи, като ищцата заяви изрично от незаконосъобразна или нищожна

Заповед № 8121К – 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи претендира обезщетение, както и да обоснове правния си интерес от заведения иск.

В изпълнение на указанията на ВАС на РБ, с разпореждане №15537/27.08.2024 г. по делото съдът е оставил исковата молба без движение. На ищцата И. З. са дадени указания да уточни основанието и допустимостта на исковата претенция срещу Министерство на вътрешните работи, като заяви изрично от незаконосъобразна или нищожна Заповед №8121К – 4695/18. 11. 2016г. на министъра на вътрешните работи претендира обезщетение, както и да обоснове правния си интерес от заведения иск. Също така са дадени указания да представи заверено копие на Заповед №8121К – 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи, от която се твърди, че са причинени вредите.

С молба от 09.09. 2024 г. ищцата е уточнила, че претендира нищожност на Заповед №8121К – 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи. Не е представила копие на заповедта, посочва, че нищожността се основава на нищожност на ЕР 190/1 от 24. 10. 2016 г. по описа на МИ – МВР. Посочила е адм.дело № 8042/2024 г. по описа на АССГ.

С Разпореждане № 17402/19. 09. 2024 г. по адм. дело № 8060/2024 г. на АССГ съдът е задължил повторно ищцата да представи копие на Заповед №8121К– 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи, за която твърди, че е нищожна и от нея са причинени вреди. Във връзка с уточнението, че същата се основава на ЕР 190/1 от 24. 10. 2016 г. по описа на МИ – МВР, съдът е задължил ищцата представи и този административен акт по делото, както и да уточни размера на иска и периоди на претендираното обезщетение с начална и крайна дата.

Постъпила е молба от 13. 11. 2024 г. с искане да не се разглежда делото в открито съдебно заседание, а да се продължи срока за изпълнение на разпореждането на съда от 27. 08. 2024 г. Не се представя отново копие на Заповед №8121К – 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи, нито копие на ЕР 190/1 от 24. 10. 2016 г. по описа на МИ – МВР.

На същата дата е постъпила и молба за уточнение на исковата молба. В нея ищцата е посочила, че претендира вреди от нищожната Заповед №8121К– 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи и е направила искане за спиране на производството по адм. дело № 8060/2024 г. Спирането е поискано понеже е образувано друго дело, по което ищцата е поискала обявяване на нищожност на Заповед №8121К – 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи.

На същата дата е постъпила и друга молба за уточняване на исковата молба. В нея е посочено, че се иска присъждане на обезщетение в размер на 100 000 лева за неимуществени вреди от нищожната Заповед №8121К – 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи, като се иска и заличаване на цялата информация във връзка с издаването на заповедта и на ЕР 190/1 от 24. 10. 2016 г. по описа на МИ – МВР. Посочва се, че вредите се изразяват в негативни последици от прекратяване на служебното правоотношение с МВР със Заповед №8121К – 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи, оставане без работа, без доходи и без възможност да посрещне жизнените си потребности, както и да уреди живота си по начин, съобразно достижимите технико/икономически постижения, което ѝ е причинило много неудобство, страдание, притеснение, предвид общоизвестния факт, че финансовите средства са основните и единствените източници на блага за съществуването и начина на живот. Интензитетът на вредите е увеличен от това, че

ищцата няма семейство, няма близки няма на кого да разчита за финансова и емоционална подкрепа, което е било известно на издателите на заповедта. Периодът на увреждането посочва, че е 8 години и с увеличаването му страданията и притесненията нарастват значително. Всички негативни последици ескалирали във времето. Накърнено е и достойнството ѝ, а причината за уволнението пречатства възможността да се ползва от постигнатото квалификационно и професионално развитие, както и я поставя в злепоставяща позиция и невъзможност да се защити. Уволнението се е отразило негативно и на социалния живот, като е ограничило контактите на ищцата, почувствала се унижена, формирали се негативни мисли, а интензитетът им се увеличил от значителния период от време. Причинени са и жилищни проблеми, не може да се регистрира адресно. Също така е възпрепятствана възможността за продължаване на професионалната реализация като държавен служител в области, където счита, че има образователен потенциал.

По делото съдът е присъединил за съвместно разглеждане адм. дело №8042/2023 г. на АССГ с предмет на жалбата нищожността на Заповед №8121К – 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи, защото съгласно чл. 204, ал. 3 от АПК, когато вредите са причинени от нищожен или оттеглен административен акт, незаконосъобразността на акта се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

С протоколно определение на съда от 13. 11. 2024 г. са дадени указания на ищцата, че следва да ангажира и представи доказателства за претърпените от нея вреди. Определен е краен срок за събиране на доказателствата до следващото съдебно заседание.

Постъпили са множество молби, включително и за поправка на протокола, която молба е уважена. Молби за доказателства и доказателствени искания не са постъпвали по делото, ищцата не сочи доказателства за претърпените от нея вреди. Включително не представя копие от Заповед №8121К – 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи, от която са причинени вредите. Заповедта е в присъединеното дело 8042/2023г.

В осз на 05. 03. 2025 г. ищцата оттегля искането си за обявяване на нищожност на Заповед №8121К – 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи и съдът прекратява производството по делото в тази част.

За 4 проведени съдебни заседания и поставен срок за събиране на доказателствата, доказателствени искания няма направени, няма представени доказателства. Подадени са множество молби, но нито една не е за доказателства. Ищцата отказва и предоставянето на правна помощ.

Ответникът – Министерство на вътрешните работи не представя становище по предявения иск.

Прокурор Р. от СГП дава заключение, че не възразява делото да се прекрати, в случай, че ищцата оттегля иска, а по съществото на спора предоставя на съда.

Съдът въз основа на доказателствата по делото прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Искът е допустим като предявен срещу надлежен ответник, срещу юридическото лице по аргумент от чл.205 от АПК във вр. с чл.1, ал.2 от ЗОДОВ.

Разгледан по същество е неоснователен.

Със Заповед №8121К – 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи /л. 18 от адм. дело № 8042/2023 г. на АССГ/ е прекратено служебното правоотношение на И.

К. 3. специалист V степен в дирекция „Комуникационни и информационни системи“ – МВР, на основание чл. 226, ал. 1, т. 3 и ал. 5 от ЗМВР. Подробни мотиви са изложени в заповедта, предложението, и ЕР на МИ – МВР, описани в заповедта и приложени по делото.

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите на граждани и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. В конкретния случай се претендира обезщетение от нищожен административен акт - нищожна Заповед №8121К – 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: 1/незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата; 2/ незаконосъобразният акт, действието или бездействието да са извършени при или по повод изпълнение на административна дейност; 3/ причинена вреда на ищеца; 4/ наличие на причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Доказателствената тежест за установяване на тези четири предпоставки в тяхната логическа последователност носи ищцата, търсеца присъждане на обезщетението. Предпоставките следва да са налице кумулативно, при липсата на която и да е предпоставка от фактическия състав на отговорността искът е неоснователен.

Съгласно чл.1, ал.1 на ЗОДОВ държавата носи отговорност, както за незаконните индивидуални административни актове, издадени от нейните органи, така и за преките действия/бездействия на длъжностните лица, които изпълняват функции, възложени им с нормативен акт. В чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е разграничена дейността по издаване на административните актове и тази, която е проява на физическо действие или бездействие. Според чл.4 от ЗОДОВ държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице. Отговорността е обективна, безвиновна.

В случая не се доказват елементите от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ.

Не е доказано, че Заповед №8121К – 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи е нищожна. Същата е издадена през 2016 г. и до настоящия момент няма влязло в сила съдебно решение, с което заповедта да е обявена за нищожна. Заповед №8121К – 4695/18.11.2016 г. е издадена от министъра на вътрешните работи, който е компетентен орган по чл. 227 от ЗМВР във вр. с чл. 158 от ЗМВР като орган по назначението. Дори да се приеме, че е доказан първият елемент от фактическия състав на отговорността, не се доказват останалите елементи като вреди и пряка и непосредствена причинно – следствена връзка, а уважаване на иск с правно основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ изисква кумулативното наличие на всички елементи от фактическия състав на отговорността.

Въпреки дадените от съда указания за доказателствената тежест в протоколно определение от 13. 11. 2024 г., не се доказват по делото претърпени неимуществени вреди. За твърденията в исковата молба не са представени никакви доказателства, не е поискано събирането на такива доказателства. Съответно липсва и пряка и непосредствена причинно – следствена връзка на вредите с атакуваната като нищожна

заповед. Доколкото не се доказват претърпени неимуществени вреди, искът за тяхната обезвреда е изцяло неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

Предвид изложеното, съдът приема, че не се доказват вреди като предпоставка за ангажиране на отговорността по чл.1 от ЗОДОВ. Липсата на една от предпоставките представлява достатъчно основание за отхвърляне на предявения иск.

По изложените съображения съдът намира иска за неоснователен и недоказан и следва като такъв да бъде отхвърлен.

Така мотивиран и на основание чл. 203 от АПК във вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск с правно основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ от И. К. З. срещу Министерство на вътрешните работи за заплащане на обезщетение в размер на 100 000 лева за претърпени неимуществени вреди от нищожната Заповед № 8121К – 4695/18. 11. 2016 г. на министъра на вътрешните работи, с която е прекратено служебното й правоотношение от длъжността инспектор – специалист V степен в дирекция „Комуникационни и информационни системи“ – МВР за периода от 18. 11. 2016 г. до постановяване на съдебното решение.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: